

366. CELE NOĆI TE

1. Ce - le no - ċi te, ni - su spa - va - le,
2. Već su mi - sli - le, ka - ko d'u - ra - ne.

Ma - ri - ja i Mar - ta, že - ne po - bož - ne.
I - su - so - vo te - lo i grob da vi - de.

3. Pa su spremile, pune sudove,
Mirisnoga ulja na grob da nose.
4. Još su pozvale, i te drage sve.
Isusove verne prijateljice.
5. A kad je zora, svoj zrak pustila.
Marija je od njih prva ustala.
6. Jer je Gospoda, svoga ljubila,
I u srcu njenom ljubav gorela.
7. Još za života, svojim suzama,
Učitelju svome noge oprala.
8. Suzam' oprala, kosom utrla.
Kod Njegovih nogu gorko plakala.
9. A kad su pošle: Brige velike,
Ko će kamen s'groba da im podigne?
10. A kad su stigle, žalosti njine,
Oko praznog groba one snuždene.
11. Jer su videle, samo haljine,
U Gospodnjem grobu gde su savite.
12. Zatim su čule, glas dva Anđela:
"Koga vi tražite među mrtvima"?
13. A kad Marija, mati Gospodnja,
Iza leđa vidi svoga Gospoda.
14. Kad Ga je vid'la, nij' Ga poznala.
Već mišljaše da je čuvar od groba.
15. Kaži nam pravo, ko Ga j' ukrao"?
A Gospod joj reče: "Slušaj Marijo"!
16. "Ja sam ustao, k'o što sam rek'o,
Učenike svoje utvrđivao:
17. Da ću stradati, i mučen biti,
Treći dan iz groba da ću ustati."